■ دوشنبه ۱۴ مهر ۱۴۰۴ ■ شماره ۲۱۸۸۱ ■ ۱۳ ربیع الثانی ۱۴۴۷ ■ ۶ اکتبر ۲۰۲۵

خراسان

روزنامه صبح ایران

WWW.KHORASANONLIN.IR

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی
سردبیر: حامد رحیم پور
دفترمرکزی: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)
کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۰۵۱
نمابردبیرخانه: ۳۷۶۲۴۳۹۵ ۰۵۱
پذیرش آگهی: ۳۷۰۱۰ ۰۵۱

روابط عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۰۵۱
پیامک: ۲۰۰۰۰۹۹۹
نمابرجوابیه‌ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۰۵۱
نمابرآگهی‌ها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۰۵۱
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۰۵۱
دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه تاردان، پلاک ۲۳
تلفن وفاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

www.khorasanonlin.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان:
www.khorasanet.ir

چاپ مشهد: شهرچاپ خراسان | **چاپ تهران:** چاپخانه جام جم برتر برنا

مشهد		تهران	
اذان ظهر:	۱۱:۲۰	اذان ظهر:	۱۱:۵۲
غروب آفتاب:	۱۷:۰۸	غروب آفتاب:	۱۷:۴۱
اذان مغرب:	۱۷:۲۶	اذان مغرب:	۱۷:۵۹
نیمه شب:	۲۲:۳۷	نیمه شب:	۲۳:۱۰
اذان صبح فردا:	۰۴:۰۸	اذان صبح فردا:	۰۴:۴۱
طلوع آفتاب فردا:	۰۵:۳۲	طلوع آفتاب فردا:	۰۶:۰۴

امام علی علیه السلام می فرمایند:
أشرَفُ الغِنی تَركُ المُنی؛
بهترین توانگری، ترک آرزوهاست.
[نهج البلاغه، حکمت ۳۴]

تازه های مطبوعات

کیهان – حسین شریعتمداری با انتقاد شدید از استفاده باهنر از واژه «حجاب اجباری»، از او خواست توضیح دهد که آیا حجاب را یک «واجب شرعی و ضرورت قانونی» می داند یا خیر. مدیر مسئول کیهان در ادامه، سه اشکال به باهنر وارد کرد: نام مصوبه مجلس «قانون حجاب و عفاف» است، نه «حجاب اجباری» و توقف اجرای قانون با تصمیم سران قوا بوده، نه مصوبه شورای عالی امنیت ملی. در نهایت، او متذکر شد که اگر کشف حجاب (تا نرسیدن به برهنگی) مجاز شمرده شود، این موضع با قوانین و مبانی شرعی انطباق ندارد.

فرهیختگان- باتوجه به مختصات خاص اقتصاد ایران، باید پرسید که چه نهادی واقعاً مسئول کنترل بازار ارز است؟ به نظر می رسد این مسئولیت بین نهادهای مختلف تقسیم شده و در نهایت، وزارت اقتصاد کمترین نقش را در مدیریت بازار ارز و حتی کنترل تورم دارد. وزارت امور اقتصادی و دارایی نه ابزار لازم برای مداخله در بازار ارز را در اختیار دارد و نه سیاست گذاری ارزی مستقیماً تحت نظر آن انجام می شود.

هم میهن- برخلاف انتظار، حماس با پاسخی مؤدبانه و هوشمندانه به طرح صلح ترامپ، همه را غافلگیر کرد. هرچند این طرح ابهامات زیادی دارد، اما واکنش حماس نشانه بلوغ سیاسی و واقع گرایی در مسیر پایان جنگ غزه است.

جوان- نام امانوئل ماکرون، رئیس جمهور فرانسه برای بسیاری از کسانی که درصدد سنجش نسبت ایده آل گرایی و واقع گرایی در نظام بین الملل هستند، بسیار آشناست. در چنین شرایطی خلق دوگانه «آمریکا- اروپا» در حوزه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان چیزی جز یک خبط محاسباتی و راهبردی محسوب نمی شود. تجربه رفتار فرانسوی ها در فعال سازی مکانیسم ماشه و عدول آن ها از تعهدات پشت پرده خود در قبال معامله اخیر ایران- آژانس بین المللی انرژی اتمی در قاهره چنین حقیقتی را تأیید می کند.

انعکاس

آوش نوشت: فرمانده مرزبانی فراجا گفت: در جریان جنگ ۱۲ روزه متأسفانه برخی از کشورهای همسایه ما اجازه پرواز پهپاد، موشک و ریزپرنده های دشمن را در آسمان خود دادند که ما این موارد را مستند کرده و به صورت رسمی اعتراض خود را اعلام کردیم.

چندثانیه نوشت: محسن مرادیان، پژوهشگر ارشد مسائل امنیتی مدعی شد: برخی قطعات پهپادها از مسیرهای رسمی و قانونی و با کانتینر یا کامیون به کشورمان وارد شدند بخشی از قطعات پهپادهای اسرائیلی کاملا از داخل ایران تامین شده و قاچاق نبوده است... شوخی تلخ روزگار این است که مزدوران اسرائیل در داخل کشورمان برای کارگاه پهپادسازی وام گرفته اند و احتمالا برای کارگرانشان بیمه هم رد کرده اند.

رویداد ۲۴ مدعی شد: علی اصغر نخعی راد، نماینده مردم مشهد در مجلس به اظهارات ظفرقندی درباره روسیه واکنش نشان داد و نوشت: موضع گیری خلاف منافع ملی وزیر بهداشت و اظهارنظر ناصواب او علیه روسیه، حکایت از بیماری مزمن وی دارد.

کاخ رسانه نوشت: دادستان عمومی و انقلاب جزیره کیش از تشکیل پرونده قضایی برای برگزارکنندگان قهوه پارتی مختلط در جزیره کیش و بازداشت برگزارکنندگان آن خبر داد.

فرارونوشت: محمدتقی نقدعلی، نماینده خمینی شهر خطاب به باهنر که مدت ها نایب رئیس مجلس بوده است، گفت: کسی می گوید حجاب دیگر مستند قانونی ندارد، از خون برادر شهیدت خجالت بکش! او هشدار داد که اگر مسئولان در زمینه احکام شریعت و حجاب اقدامی نکنند، قطعا به غضب خدا گرفتار می شویم.

فراز مدعی شد: طی یک ماه اخیر، شنیده شدن صدای جنگنده های نام آشنای روسی در آسمان کشور، گمانه زنی ها درباره ورود رسمی تسلیحات پیشرفته به نیروی هوایی ارتش را به اوج رسانده است. این پروازها در حالی است که قراردادهای راهبردی نظامی ایران با روسیه و چین وارد فاز عملیاتی شده و گزارش ها از تحویل مستمر جنگنده های قدرتمندی چون سوخو- ۳۵ و میگ- ۲۹ خبر می دهند.

در آستانه دومین سالگرد طوفان الاقصی این پرسش مطرح است که آیا انجام این عملیات درست بود یا خیر؟

منطق ناگزیر طوفان

عماد سلیمانی- این روزها، همزمان با طرح موسوم به «صلح ترامپ برای غزه» و در آستانه دومین سالگرد عملیات طوفان الاقصی، سوالات زیادی در بین فعالان سیاسی و رسانه ای در فضای عمومی مطرح می شود که آیا طوفان الاقصی تصمیم درستی بود؟ آیا آن مقاومت باید رخ می داد؟ پاسخ به این سوال، در گرو درک شرایطی است که مردم غزه در آستانه هفتم اکتبر در آن زیست می کردند؛ شرایطی که دیگر نه زندگی بود و نه آزادی، بلکه شکلی از مرگ تدریجی زیر محاصره ۱۷ ساله صهیونیست ها بود. بر اساس گزارش های رسمی سازمان ملل، در سال منتهی به ۷ اکتبر، حدود ۸۰ درصد مردم غزه به کمک های بین المللی وابسته بودند. دو سوم کودکان با فقر غذایی مواجه بودند و بیکاری در میان جوانان از ۵۰ درصد فراتر رفته بود. در همان نیمه نخست سال ۲۰۲۳ بیش از دو هزار فلسطینی از زنان و کودکان گرفته تا مردان غیرنظامی بدون محاکمه بازداشت شده بودند. زمین های کشاورزی در شرق غزه به طور منظم با بمباران یا محدودیت های امنیتی نابود می شد و دسترسی به آب سالم و دارو به سطح بحرانی رسیده بود. در قدس شرقی نیز موج جدید شهرک سازی ها و مصادره خانه ها در جریان بود. پروژه ای که هدف نهایی آن یهودی سازی کامل بیت المقدس و حذف تدریجی ساکنان بومی بود. در چنین بستر تاریخی و انسانی، پرسش از درستی طوفان الاقصی، اگر از بیرون و بی تجربه رنج آن مردم مطرح شود، بیش از آن که اخلاقی باشد، نوعی قضاوت از سر بی دردی است. هیچ ملتی در جهان نمی تواند از بیرون برای ملتی دیگر نسخه سکوت و تسلیم بنویسد. برای مردم غزه، جنگ نه انتخاب اول، بلکه آخرین امکان برای ماندن بود. آنان میان دو گزینه قرار داشتند: مردن در سکوت یا جنگیدن برای زندگی.

پاسخی به انباشت تاریخی بی عدالتی

از منظر راهبردی، عملیات ۷ اکتبر را باید پاسخی به انباشت تاریخی بی عدالتی دانست. هر نظام سیاسی ای که به مدت ۷ دهه یک ملت را از سرزمین خود بیرون کند، از حق بازگشت محروم سازد و هر اعتراض مدنی را با گلوله پاسخ دهد، در واقع خود، بذر مقاومت را می کارد. طوفان الاقصی یک واکنش کور نبود، بلکه محصول منطق تاریخی مقاومت فلسطین بود که از انتفاضه سنگ تا نبرد سیف القدس امتداد یافت. هدف، نه نابودی طرف مقابل، بلکه شکستن قفل فراموشی و یادآوری این حقیقت بود که فلسطین هنوز زنده است. غرب با سیاست استاندارد دوگانه اش سال ها کوشید مسئله فلسطین را از حافظه جهانی پاک کند. رسانه های بزرگ با واژگان حساب شده، مقاومت را تروریسم و اشغال را دفاع از خود نامیدند. اما طوفان الاقصی، این بازی را در هم شکست. برای نخستین بار پس از دهه ها، مسئله فلسطین به تیتر نخست رسانه های جهانی بازگشت و افکار عمومی در شرق و غرب، دوباره از اخلاق، عدالت و استعمار سخن گفتند. این همان پیروزی نرم بود که حماس به آن دست یافت. پیروزی ای که نه در میدان نظامی، بلکه در جبهه روایت رقم خورد.

طوفان و بیداری جهان

دستاورد واقعی ۷ اکتبر را باید بیدار شدن حس مردم جهان دانست. امروز، از نیویورک تا کیپ تاون و از استانبول تا سائوپائولو، آزادگان جهان، در حمایت از غزه ساعت ها خیابان ها را پر می کنند. جنبش های دانشجویی در غرب، اعتراضات هنرمندان، تحریم محصولات اسرائیلی و شکل گیری کارزارهای بین المللی ضد نسل کشی، همه نشانه های تغییر پارادایم در وجدان جهانی است. مردم جهان دریافته اند که مسئله فلسطین، دیگر صرفاً مسئله ای عربی یا اسلامی نیست، بلکه معیاری برای سنجش انسانیت در قرن بیست ویکم است.

حتی در درون جوامع غربی نیز طوفان الاقصی شکاف اخلاقی جدیدی را آشکار کرد. رسانه هایی که سال ها از آزادی بیان دم می زدند، اکنون با حذف صدای فلسطینیان، ماهیت واقعی خود را نشان دادند. سکوت سیاستمداران غربی در برابر کشتار هزاران کودک، بیش از هر چیز مشروعیت اخلاقی نظام لیبرال را زیر سوال برد.

طوفان به‌مثابه تولد دوباره

نمی توان انکار کرد که این نبرد هزینه های انسانی سنگینی داشته است. اما پرسش واقعی این است: آیا این هزینه ها حاصل مقاومت اند یا نتیجه اشغال؟ اگر رژیمی دهه ها با حمایت آمریکا بر سرزمینی اشغالگر بماند، آیا می توان قربانی را به خاطر دفاع از خود سرزنش کرد؟ تاریخ هیچ گاه جنبش های آزادی بخش را بر اساس هزینه ها داوری نکرده، بلکه آن ها را با میزان تأثیرشان بر وجدان بشریت سنجیده است.

کسانی که امروز از بیرون درباره درستی یا نادرستی آن سخن می گویند، هرگز نمی توانند رنج زندگی در قفس را درک کنند و شاید این همان نکته ای باشد که باید با صدای بلند گفت: تنها آنان که در غزه زیسته اند، حق دارند درباره طوفان قضاوت کنند.

تصویری از تظاهرات دیروز مردم اسپانیا در حمایت از مردم غزه

دیدگاه

فرشاد مهدی پور
info@khorasannews.com

دنیای دیوانه دیوانه

حدود ۶۰ و چند سال قبل که استنلی کریمر کارگردان هالیوودی، نام فیلمش را (که مضمون اصلی اش درباره طمعِ جمعی برای به دست آوردن محموله ای سرقت شده است) گذاشت: It's a Mad, Mad, Mad, Mad World احتمالا فکر می کرد که وخیم ترین و مضحک ترین دسیسه های عالم را روایت کرده؛ چرا که او حتما احتمال نمی داده روزی یک مردکِ پولدارِ سفید که ادعایش این است مشروب نمی خورد و نام خدا از دهانش نمی افتد (اما در پرونده مشهور متهم است و موارد اخلاقی متعددی در سابقه دارد)، اسم خودش را چنان یک پادشاه (king) روی سکه ضرب خواهد کرد. پادشاهی که همزمان سودای پاپ شدن دارد و با این شعار که «من ۷ نبر در اتمام کرده ام» در خیال کسب جایزه صلح نوبل است (چیزی که در این دنیای دیوانه دیوانه دیوانه امروز، دیگر دور از ذهن نیست که جایزه مخترع دینامیت به قا ومتجـ چون ترامپ برسد) و همزمان روی سکه اش نوشته: جنـ..! جنـ !جـ..گ! چه ترکیب معیوبی. شاه دیوانه قصه ما می خواهد خود را جاودانه کند و این راه را از مسیر قرار گرفتن سکه یک دلاری اش در جیب مردم آمریکا هموار تر یافته است؛ تصویری مربوط به لحظه هدف قرار گرفتن اوست که سال قبل در خلال انتخابات ریاست جمهوری و رقابت با بایدن رخ داد و حالا می توان گمانه زنی ها درباره ساختگی بودن تـ ر..مذکور را جدی تر گرفت.

نکته خنده دار اول: ماجرای تعطیلی دولت آمریکاست و این که خزانه داری هنوز نتوانسته سکه را به بازار عرضه کند!

نکته بامزه دوم: این اولین بار است که تصویر رئیس جمهور زنده آمریکا روی سکه ای حک می شود و از قضا مخالف یک قانون مصوب ۱۸۶۶ این کشور است.

آقای نماینده مجلس! افشای جزئیات فروش نفت، ولو ناخواسته، می تواند به معنای تضعیف قدرت مانور ایران در بازار خاکستری انرژی باشد

رسانه‌زدگیِ خطرناک

یوسفی- در روزهایی که فضای سیاسی کشور درگیر پیامدهای فعال شدن «مکانیسم ماشه» یا همان اسنپ بک است، یک جمله از سوی یکی از اعضای کمیسیون انرژی مجلس کافی بود تا موجی از واکنش ها را در فضای عمومی ایجاد کند. رضا سپهوند، نماینده مجلس گفته است هند با اطلاع از شرایط جدید تحریمی برای خرید نفت از ایران اعلام آمادگی کرده و حتی برآوردی حدود ۱۰ میلیون بشکه در سال نیز مطرح شده است. همزمان، آمار رسمی وزارت بازرگانی و صنعت هند نشان می دهد که دهلی نو در ماه های اخیر چند محموله نفت و فرآورده های نفتی از ایران وارد کرده است. ظاهر امر، شاید یک خبر خوش اقتصادی باشد؛ اما در لایه های زیرین، این نوع اظهارنظرها حامل آسیب هایی جدی برای منافع ملی و دیپلماسی انرژی ایران اند.

دیپلماسی نفتی، میدان سکوت و تدبیر است، نه تریبون و هیجان

بازار جهانی نفت، عرصه ای است که هر واژه و هر عدد می تواند معادلات قیمتی، بیمه ای و تحریمی را جابه جا کند. در چنین شرایطی، افشای جزئیات صادرات نفتی در دوره تحریم نه تنها کمکی به تثبیت جایگاه ایران نمی کند، بلکه ممکن است کانال های غیررسمی فروش را در معرض رصد و تحریم مجدد قرار دهد. نکته قابل تأمل آن است که کشورهایی مانند چین یا روسیه در بالاترین سطح تعاملات انرژی نیز هیچ گاه جزئیات معاملات حساس خود را رسانه ای نمی کنند، زیرا می دانند در میدان تحریم، اصل «ابهام هدفمند» بخشی از راهبرد بقاست. هرگونه افشاگری، ولو ناخواسته، می تواند به معنای تضعیف قدرت مانور ایران در بازار خاکستری انرژی باشد.

خطای تکراری؛ از پول‌های کره تا نفت هند

رفتار اخیر، یادآور همان تجربه تلخ پرونده «پول های بلوکه شده کره جنوبی» است. آن جا نیز رقابت رسانه ای برای اعلام آزادسازی منابع باعث شد هر مقام و رسانه ای خود را «اولین راوی» ماجرا معرفی کند. بدون آن که بداند انتشار زودهنگام این خبرها می تواند طرف مقابل را به توقف یا تجدیدنظر در روند آزادسازی ترغیب کند. در واقع، پدیده ای در حال شکل گیری است که می توان آن را سیاستِ اعلام قبل از وقوع نامید. یعنی مسئولان برای دیده شدن، به جای تأثیرگذاری واقعی بر روندها، ترجیح می دهند روایتگر اولیه باشند. این رویه، نه تنها سیاست ورزی حرفه ای نیست، بلکه یک آسیب ساختاری و یا به تعبیری تندتر یک بیماری در بین مدیران ایرانی محسوب می شود.

سیاست داخلی؛ جایی که تحریم به ابزار رقابت تبدیل می‌شود

وقتی موضوعاتی مانند اسنپ بک یا تحریم نفتی، از ساحت راهبردی و امنیتی خارج و به میدان جدال های جناحی کشیده می شود، هر جناح می کوشد با روایت سازی خاص خود، کارآمدی اش را به رخ بکشد. برخی رسانه ها برای آن که نشان دهند تحریم ها بی اثرند، به سرعت به چنین خبرهایی ضریب می دهند؛ بی آن که به تبعات امنیتی و دیپلماتیک آن بیندیشند. در مقابل، جناحی دیگر ممکن است از همین اظهارنظرها برای اثبات ناکارآمدی دولت استفاده کند. در نهایت، آنچه از میان می رود، منافع ملی است، زیرا تحریم و دور زدن آن، پروژه ای ملی است نه جناحی. افشای جزئیات این مسیرها، بازی در زمین دشمن است، حتی اگر نیت اولیه خیرخواهانه باشد.

ضرورت بازتعریف قواعد اطلاع‌رسانی

ایران در شرایط ویژه ای قرار دارد که هر خبر اقتصادی، یک پیام سیاسی نیز در خود دارد. از این رو، لازم است قواعد اطلاع رسانی در حوزه های انرژی، تجارت خارجی و سیاست تحریمی بازتعریف شود. همان گونه که در حوزه نظامی، اطلاع از جزئیات عملیات ها به صورت کنترل شده و با ملاحظات امنیتی منتشر می شود، در حوزه نفت نیز باید یک نظام رسانه ای صیانتی شکل گیرد. سخنگویان تخصصی، آموزش دیده و هماهنگ با نهادهای امنیتی و دیپلماتیک، باید مسئول انتقال اطلاعات به افکار عمومی باشند. در غیر این صورت، تریبون های غیرمسئولانه می توانند زحمات ماه ها دیپلماسی پشت پرده را با یک جمله ساده بر باد دهند.

آگهی تجدید مناقصه عمومی

ردیف	شماره مناقصه	موضوع	مبلغ برآورد (ریال)
۱	۲۰۰۴۰۹۴۹۴۷۰۰۰۰۰۸	تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای امور مربوط به خدمات شهری (تنظیف شهری، جمع آوری و حمل پسماند) ناحیه ۳ منطقه ۱۲	۸۳۸,۲۸۶,۱۸۴,۰۵۶ ریال

جهت شرکت در مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر به سایت مناقصات شهرداری مشهد به آدرس: setadiran.ir مراجعه نمایید.
همچنین جهت اطلاع در روزنامه رسمی به آدرس www.rrk.ir درج می گردد.
تلفن تماس ۰۵۱۳۱۲۹۶۲۲۸

امور قراردادها و پیمانهای شهرداری منطقه ۱۲
۱۴۸۸۴۷

آگهی مناقصه

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

در نظر دارد ارایه خدمات مربوط به **عملیات تاسیساتی با مهارت فنی تاسیسات مکانیکی و برقی به منظور عملیات نگهداری، تعمیرات و اجرای تاسیسات مکانیکی و برقی ساختمان دانشگاه علوم اسلامی رضوی و محلهای مورد نیاز مجموعه حرم مطهر حضرت رضا (ع)** را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان می توانند تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۹ ضمن هماهنگی با دبیرخانه سازمان (تلفن: ۳۱۳۰۵۲۴۳-۰۵۱) و مراجعه حضوری به نشانی: مشهد - خیابان شهید اندرزگو - ورودی باب الجواد حرم مطهر رضوی - طبقه فوقانی فروشگاه رضوی واحد دبیرخانه نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند.
۱۴۸۸۲۷